

จิต : ความคิดของแต่ละคน

ดร.มนัสวี ศรีนนท์

ผู้เขียนจะพาท่านผู้อ่านไปเจาะลึกเรื่องราวเกี่ยวกับประเด็นทางสังคมที่กำลังถกเถียงโต้แย้งกันอยู่ กล่าวคือในสังคมไทยตอนนี้ได้เกิดมีความเชื่อเรื่องการเชื่อมจิตของบุคคลกลุ่มหนึ่งขึ้น จนทำให้เกิดข้อคำถามต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อเป็นส่วนหนึ่งแห่งการเสนอความคิดเห็นให้ทุกคนได้อ่านพอเป็นแนวทางแห่งการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อเรื่องนี้ โดยที่ผ่านมา ผู้เขียนได้มีโอกาสอ่านข้อคิดเห็นผ่านระบบออนไลน์ต่าง ๆ พร้อมทั้งมีจังหวะสนทนากับครูบาอาจารย์ที่เคารพนับถือ จึงได้นำข้อสรุปมาเล่าดังนี้

1. หากเชื่อเรื่องเชื่อมจิตได้มีอยู่จริงแล้ว จะเกิดผลอย่างไร คำตอบในเรื่องนี้ ผู้เขียนนำเสนอได้ดังนี้ ทั้งเนื้อหาที่อ่านมาและจากบทสนทนากับท่านผู้รู้ทั้งหลาย ได้รับรู้ข้อมูลถึงการมีอยู่จริงของจิตของแต่ละคน โดยจิตจะปรากฏมีทุกครั้งที่เกิดความรู้สึกขึ้น ซึ่งดวงจิตนี้เกิดดับอยู่ตลอดเวลาจนดูเหมือนว่าจิตเป็นอมตะ แต่ตามความจริง จิตดวงนี้เกิดดับตามเรื่องราวที่เผชิญในแต่ละเวลา ดังนั้น การเชื่อมจิตหรือการสื่อสารไปถึงกัน และกันด้วยจิตนั้นจะเป็นไปได้ด้วยการที่แต่ละคนมีคุณวิเศษเหนือกว่าคนปกติธรรมดาทั่วไปนั่นเอง แต่ท้ายที่สุดแล้ว เมื่อเชื่อเรื่องนี้แล้วจะเกิดประโยชน์หรือไม่ จึงเป็นเรื่องยาก เพราะเป็นเรื่องเชิงอภินิหาร ยากที่จะตรวจสอบได้ ยกเว้นแต่ทุกคนมีคุณธรรมจริยธรรมเสมอเหมือนกัน จึงจะสามารถพิสูจน์ทราบได้อย่างแน่ชัด แต่เมื่อเรื่องนี้นายกที่จะพิสูจน์ เป็นไปได้ที่แต่ละคนไม่ควรที่จะไปใส่ใจ เพราะพระพุทธเจ้าท่านก็สอนอยู่แล้วว่า อะไรที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องกรรมทุกข์ ก็ไม่ควรจะไปยุ่งเกี่ยวให้เสียเวลาชีวิต

2. หากไม่เชื่อเรื่องเชื่อมจิตได้ จะมีผลตามมาอย่างไร จากความคิดของตนเสนอได้ดังนี้ การไม่เชื่อเรื่องนี้ไม่น่าจะมีอะไรเสียหาย เพราะเท่ากับเป็นการป้องกันตนเองไม่ให้ถูกหลอกจากผู้อื่นที่แสดงตนว่ามีการเชื่อมจิตได้ กล่าวคือแม้ไม่เชื่อก็ไม่ได้ทำให้คนไม่เชื่อเสียประโยชน์มากมายอะไร และต่อไปในอนาคต หากพิสูจน์ได้ถึงถึงการมีอยู่จริงของเรื่องนี้ การจะกลับมาเชื่อย่อมไม่ทำให้เกิดทุกข์ร้อนอะไรแน่นอน ดังนั้น เรื่องนี้คงเข้ากับคำสอนที่พระพุทธเจ้าท่านสอนและที่ได้ฟังจากครูบาอาจารย์ตามแพลตฟอร์ม (platform) ต่าง ๆ ที่สอนว่าไม่ควรเชื่ออะไรง่าย ๆ หรืออะไรที่ตนเองยังไม่มีประสบการณ์โดยตรง ก็ให้ยึดคำสอนในกาลามสูตรที่เริ่มต้นด้วยประโยคว่า “อย่าฟังเชื่อ... เช่น อย่าฟังเชื่อเพราะเป็นเรื่องราวที่น่าเชื่อ”

สรุปแล้ว เรื่องนี้คนไทยก็มีเสียงแตกเป็นหลายกลุ่ม ส่วนที่น่าสนใจมากคือมีคนที่มีการศึกษาเชื่ออย่างดูเหมือนจะไม่สงสัยเลย ดังนั้น ผู้เขียนเข้าใจว่าการเชื่อหรือไม่เชื่อเรื่องนี้ คงไปห้ามใครไม่ได้ สำหรับในที่นี้ ผู้เขียนทำได้เพียงนำเสนอความคิดเห็นต่อทุกท่านว่า เรื่องนี้หรือแม้แต่เรื่องอื่นที่ผสมโรงด้วยอภินิหารที่เกิดขึ้นในสังคม ไม่ควรที่จะไปสรุปง่าย ๆ อยากให้ใช้ปัญญาหรือความรู้ตามหลักคำสอนของพระพุทธเจ้ากันมาก ๆ แล้วคำตอบที่ได้จะไม่ทำให้ใครหรือฝ่ายไหนต้องเดือดร้อน ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายที่เห็นด้วยหรือฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยก็ตาม เพราะเมื่อคำตอบที่เกิดขึ้นมีหลักวิชาการเป็นพื้นฐาน การจะโต้แย้งถกเถียงก็ควรจะใช้หลักวิชาการเหมือนกัน ไม่ใช่ใช้แค่ความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นในเรื่องราว จนได้ทำให้แต่ละคนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอยู่ร่วมกันไม่ได้ โดยเฉพาะหากเรื่องราวเกิดขึ้นนั้นเกี่ยวข้องกับเด็กหรือเยาวชน ก็ควรที่จะได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษด้วย